

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΕΛΙΕ

ΙΑ'. ΝΩ συνέβαιναν τα γεγονότα που διηγηθήκαμε στα προηγούμενα φύλλα, άνοιχτηκε ή διαθήκη του Λουδοβίκου 14ου, ο άποιος φώζε ως αντιβασιλέα μέχρι της ενηλικιώσεως του μικρού Λουδοβίκου 15ου, τον Φίλιππο της 'Ορλεάνης. Αυτό όμως έγινε άφορη μιάς άτελειότης σειράς ραδιογραφών και μηχανογραφιών μέσα στην Αδλή.

Άρχηγός δλης αυτής της κινήσεως ήταν ο δούξ του Μοίν, νομιμοποιημένος γιούς του Λουδοβίκου 14ου και της κυρίας Μοντε-

σπάν, κι ή περιφήμη για το μικροσκοπικό ανάστημά της και την άπεραντη φιλοδοξία της σύζυγού του πριγκίπισσα Λουίζα του Κοντέ...

Το ζεύγος αυτό, θέλοντας ν' άφαιρέσει με κάθε τρόπο την αντιβασιλεία από τον Φίλιππο της 'Ορλεάνης και να την ανάθεση στον βασιλέα της 'Ισπανίας, όργάνωσε μια συνωμοσία, στην όποια ανακατεύθηκε κι ο Ρισελιέ, όχι για πολιτικούς, αλλά για... έρωτικούς λόγους. 'Ηθελε άπλούστατα να έκμεταλλευθή την ευκαιρία και ν' άπαγάγη στην 'Ισπανία την αγαπημένη του πριγκίπισσα ντέ Σαρολάι, γιατί ήταν πειά άδύνατο να συνεχίσουν τον έρωτικό δεσμό τους στο Παρίσι.

Ο άδελφός της πριγκίπισσας δούξ ντέ Μπουρμπόν της είχε άπαγορεύσει άσθηρότατα να βλέπυ τον Ρισελιέ και την είχε μάλιστα άπειλήσει με θάνατο. Συγχρόνως είχε συναντήσει έπανειλημμένως τον Ρισελιέ και του είχε κάνει άματηρές προσβολές για να τον άπομακρύνη από την άδελφή του.

Μά δλ' αυτά, όπως συμβαίνει πάντα σε τέτοιες περιστάσεις, άντι να χωρίσουν τους δυό έρωτευμένους, δεν είχαν άλλο άποτέλεσμα, παρά να σφιζον τους δεσμούς, οι όποιοι τους ένωσαν.

Στό τέλος, ο δούξ ντέ Μπουρμπόν, μη μπορώντας να τους χωρίση, χρησιμοποίησε κάθε τρόπο για να τους κάνει να πάφουν να βλέπονται. Τότε όμως ή άδελφή του κριετύθηκε από μια άπεραντη μελαγχολία και, μη μπορώντας να ύποφέρει τη στέρηση του αγαπημένου της, έκλαιγε άδιάκοπα, μέρα και νύχτα. Μία μέρα ο άδελφός της, βλέποντάς την να ξεσπάη έξαφνα μπροστά του σε δάκρυα, ύπέθεσε πως ήταν σ' ένδιαφέρουσα κατάσταση κι άρχισε να τη βρίζη πολύ άσχημα, έκξευτελλίζοντάς την μπροστά στους ύπηρέτες.

Τά λόγια αυτά, καθώς και άλλες βανανούητες κι έκξευτελισμοί, στους όποιους ύπέβαλλε ο πριγκίπης την άδελφή του, την άνάγκασαν στο τέλος να δεχτή την πρόταση που της είχε κάνει ο Ρισελιέ, να την άπαγάγη στην 'Ισπανία, όπου λογάριζε να άποσυρθή.

Όταν ο Ρισελιέ έλαβε τη συγκατάθεση της πριγκίπισσας, άπειδύνηκε στον καρδινάλιο Άλμπερόνι, ο όποιος άποτελούσε τον σύνδεσμο μεταξύ των συνοικιών και του βασιλέως της 'Ισπανίας. Του πρότεινε να διαθέση το σύνταγμα του, το όποιο βρισκόταν τότε στα σύνορα, στη διάθεση του βασιλέως της 'Ισπανίας και τον έβεβαίωσε ότι και ο φίλος του Σαγιάν θα έκανε το ίδιο για το δικό του σύνταγμα.

Ο Άλμπερόνι έσπευσε να ζυχαριστήση τον Ρισελιέ για την προσφορά του, μά ή έπιστολή του κατεσχέθη από την άστυνομία του αντιβασιλέως. Την άλλη μέρα κιόλας, ένας άξιωματικός, συνοδευόμενος από μερικούς τοξότες, παρουσίαστρε στο σπίτι του για να τον συλλάβη.

Ο Ρισελιέ βρισκόταν ακόμα στο κρεβάτι του, όταν οι άντιτροσωποι της έξουσίας μπήκαν μέσα στο δωμάτιό του και τον ζήτησαν. Παρ' όλην την ταραχή του, ο ήρωας μας προσποιήθηκε τον γαλήνιο, γιατί είχε κάτω απ' το προσκέφαλό του μια έπιστολή ένοχοποιητική κι' έφερε με κάθε τρόπο να την έκφανισή. Πράγματι δέ, σε κάποια στιγμή που ο άξιο-

ματώδς κύτταζε άλλοι, άφηρημένος, άρωταξε την έπιστολή και την... κατάπυ... Έπειτα, έντελως ήσυχος πειά, άφησε τους τοξότες να τον δδηγήσουν στη Βαστίλλη, όπου τον φυλάκισαν για τρίτη φορά.

Στην αρχή τον έκλεισαν σ' ένα κελλί έντελως γυμνό, σκοτεινό και υγρό, μά έπειτα από τρεις μέρες τον μετέφεραν σ' ένα άλλο πιο άνετο και πιο φωτεινό. Του επέτρεψαν μάλιστα να πάρη κοντά του κι' ένα καμαριέρη, μερικά βιβλία, ένα τάβλι και μια μπασοσαβίδια.

Μόλις έγινε γνωστή ή φυλάκισή του, ή πριγκίπισσα ντέ Σαρολάι, ή πριγκίπισσα του Βαλουά κι' όλες ή άλλες κυρίες της άνωτάτης άριστοκρατίας που τον αγαπούσαν, βυθίστηκαν στην πιο βαθεία άπελησία κι' άναστατάωθηκαν... 'Όταν μάλιστα ο αντιβασιλέυς διεκέρυσε δημοσία ότι τά ντινοκόμενα που είχε στα χέρια του έναντιόν του Ρισελιέ του έφταναν για να τον άποκεφαλίση τέσσερες φορές, άν είχε τέσσερα κεφάλια, ή θλίψη τους μετεβλήθη σε τρόμο. 'Ο κίνδυνος να χάσουν τον αγαπημένο τους, τις ένωσε όλες και συνετέλεσε ώστε να γίνουν φίλες και σύμμαχες ή πριγκίπισσα ντέ Σαρολάι κι' ή πριγκίπισσα του Βαλουά, ή όποιες προηγουμένως ήταν θανάσιμες έκθρες.

Η πριγκίπισσα ντέ Σαρολάι μάλιστα πέταξε όλα τά προσήματα και σε μια σκηνή που δημιούργησε στον αντιβασιλέα μπροστά σε όλην την Αδλή, κατά τη διάρκεια της όποιας έκλαψε, ούρλιαξε κι' άπέληξε, ζήτησε χάρη για τον Ρισελιέ. Μά ο αντιβασιλέυς έμεινε άπαθής.

«Αυτός ο δούξ ντέ Ρισελιέ — γράφει σχετικώς ή γηραιά πριγκίπισσα της Βουργουνδίας στα «Άπονημνευμάτάς της — έκανε να χυθούν πολλά δάκρυα στο Παρίσι, γιατί όλες ή γυναίκες εν' έρωτευμένες μαζί του, χωρίς να μπορώ να καταλάβω το γιατί. Είναι ένας νεαρός φρόνυς, στον όποίο δεν βρισκόμ τίποτε του έχάριατο. Δεν διακρίνεται καθόλου για το θάρρος του και ενε επί πλέον θρασύς, άπιστος και άδιάκριτος. Ποτέ δεν λέει καλό για τις γυναίκες που τον αγαπούν και όμως μια βασιλική πριγκίπισσα ενε τόσο έρωτευμένη μαζί του, ώστε μόλις έκινους χήρηνε, θέλησε με κάθε τρόπο να τον παντρευτή.

«Αυτός ο θρασύς και τολμηρός δούξ περιπαίζει τα πάντα... Γι' αυτό θα έπρεπε να τον θαγατώσουν, μαστιγώνοντάς τον. Δεν είμαι καθόλου σκληρή εκ φύσεως, μά θα τον έκλεπα νεκρό χωρίς να χύσω ούτε ένα δάκρυ.

«Ο αντιβασιλέυς δείχνεται πολύ έπιεικής γι' αυτόν κι' ή φίλη του Ρισελιέ πριγκίπισσα ντέ Σαρολάι δεν παύει ούτε στιγμή τις ένέργειές της κοντά του για να τον πείση να του δώση χάρη. Τι φρική!... Μία βασιλική πριγκίπισσα να διακηρύσσει έτσι σ' όλο τον κόσμο τον έρωτικό της δεσμό μ' έναν άντρα, ο όποιος, εκτός απ' αυτήν, έχει άλλες εικόσι φίλες τουλάχιστον!...»

Εκτός όμως από τη Σαρολάι, κι' ή ίδια ή κόρη του αντιβασιλέως, πριγκίπισσα του Βαλουά, έκανε ό,τι μπορούσε για να επιτύχη τη χάρη του. Μία νύχτα, άφου έκξαγόρασε τους δεσμοφύλακας της Βαστίλλης, δινότάς τους 200.000 λίβρες, υπηκε κρυφά στη φυλάκη κι' ύπαγόρσενε στον Ρισελιέ τις άπαντήσεις που θα έδινε στους δικαστάς που θα πήγαιναν να τον άνακρίνουν. Την άλλη μέρα πάλι, άρχισε να γυρίζη στο Παρίσι και να προσπαθή να πάρη με το μέρος του φυλακισμένο διάφορες σημαίνουσες προσωπικότητες. Έτσι, εκτός των άλλων, έπεισε τον άρχιεπίσκοπο των Παρισίων, να πάη στον αντιβασιλέα και να συνηγορήση υπέρ του Ρισελιέ.

Τέλος, έπειτ' απ' όλ' αυτά τά διαβήματα, ή πολυπόθητη χάρη δόθηκε. Η ίδια ή πριγκίπισσα του Βαλουά την έπήγε στον φυλακισμένο, άδιαφορώντας για τά λόγια του κόσμου, άν και ήξερε πως όλη ή Εύρώπη σχολίαζε τον δεσμό της με τον Ρισελιέ και πως γι' αυτό κανέναν πριγκίπης δεν την ήθελε για σύζυγό του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Ο περίφημος 'Ολλανδός ζωγράφος Έρβίκος Κόλτζιους. (Πορτραίτο του Σεβινιάρ).